

Barnaba – omul care ii lanseaza pe altii in slujire

Faptele Apostolilor 9:26-30; 11:19-26; 15:36-41

Barnaba este o figura luminoasa pe paginile Noului Testament. El a fost un excelent colaborator al lui Pavel in lucrarea lui Dumnezeu, inca de la convertirea lui si pana la sfarsitul primei sale calatorii misionare. Ceea ce l-a caracterizat in special pe Barnaba a fost faptul ca el a fost omul din spatele lui Pavel cat si a altor oameni ai lui Dumnezeu, omul care a lansat pe altii in slujirea divina. Putem spune ca Barnaba a fost acel om care a sustinut pe oamenii lui Dumnezeu de la inceputul vietii lor de slujire pana in momentul cand acestia erau ei insisi in masura sa antreneze pe altii in lucrarea la care i-a chemat Dumnezeu si sa duca aceasta lucrare mai departe.

Cine era Barnaba?

Ni se spune ca Barnaba avea de fapt numele de „Iosif”, dar a fost numit de apostoli „Barnaba”, nume care insemna „Fiul Mangaierii” (Fap. 4:36) – acest lucru a fost chiar o caracteristica a vietii sale (a mangaiat si incurajat pe altii). Barnaba apare in cartea Faptelor ca cel care, fiind un om se pare instarit, a vandut un ogor pe care il avea si a donat banii obtinuti din aceasta vanzare Bisericii din Ierusalim, punandu-i la picioarele apostolilor (Fap. 4:37). Exemplul lui a fost urmat si de altii (vezi Fap. 5). Deasemenea Barnaba apare ca fiind un apropiat al apostolilor din Ierusalim, si in aceasta calitate il recomanda lor pe Saul din Tars, cel convertit pe drumul Damascului, dar care fusese inainte un prigonitor al Bisericii (Fap. 9:26-30). Barnaba a fost un investitor spiritual in altii. S-a jertfit pentru altii; a daruit altora din ceea ce el a primit de la Domnul. Caracterul lui este bine exprimat prin numele lui: *Barnaba (Fiul mangaierii)*. El a incurajat pe altii, avand o inima care incurajeaza. El a fost omul care a ridicat (a lansat) oameni pentru lucrarea lui Dumnezeu, fiindu-le alaturi pentru ca lucrarea hotarata de Domnul pentru ei sa se realizeze. Ne vom uita la 3 lucrari majore ale lui Barnaba:

Alaturi de Pavel in perspectiva implinirii lucrarii primite de el

Alaturi de credinciosii din Antiohia in perspectiva implinirii lucrarii primite de ei

Alaturi de Ioan Marcu in vederea implinirii lucrarii primite de el

1. Alaturi de Pavel

Nu se poate spune ca Barnaba a contribuit la ucenicizarea si cresterea spirituala a lui Pavel, desi este posibil sa fi avut o anumita influenta in

formarea lui Pavel ca si slujitor al Domnului. Pavel a primit Evanghelia direct de la Domnul Isus Cristos (Gal. 1:11-18). Pavel a fost apostol al lui Cristos, chemat la apostolie direct de Dumnezeu Tatal si de Dumnezeu Fiul, prin Dumnezeu Duhul Sfânt (Rom. 1:1-6; Gal. 1:1; vezi si Fap. 9:15-16; 22:14-15,21; 26:16-18). Acest adevar a fost permanent subliniat de Pavel de-a lungul vietii lui. Dar Dumnezeu l-a folosit pe Barnaba pentru a-i fi alaturi lui Pavel, pentru ca el sa ramana pe fagasul pe care Domnul l-a stabilit pentru misiunea lui. Pavel a fost chemat de Dumnezeu sa fie apostol al neamurilor. Barnaba a inteles bine acest lucru si l-a ajutat prin harul Domnului, fiindu-i alaturi, sa poata sa-si implineasca aceasta misiune. In ce mod i-a fost de ajutor Barnaba lui Pavel?

I-a fost alaturi atunci cand era inca necunoscut

Ceea ce se stia in Biserica despre Saul din Tars, la inceput, era faptul ca el era un prigonitor al Bisericii lui Cristos. Desigur, el l-a intalnit pe Domnul Isus Cristos pe drumul Damascului, s-a intors prin pocainta si credinta in El la Dumnezeu, a inceput sa marturiseasca ca Isus este Fiul lui Dumnezeu, insa doar cei din Damasc cunosteau aceste lucruri. Este adevarat ca vestea despre convertirea lui s-a raspandit, chiar si apostolii din Ierusalim au ajuns sa afle ceva despre el; dar era foarte greu de crezut ca el s-a schimbat cu adevarat. Nimeni dintre credinciosi nu cutezau sa se apropie de el (Fap. 9:26). Pe drept cuvânt se putea spune (chiar prin vorbele lui): „eram inca necunoscut la fata Bisericilor lui Cristos” (Gal. 1:22). In acest moment intervine Barnaba. El avea o reputatie excelenta in Biserica (vezi Fap. 11:24). Avea autoritate morala si spirituala – era considerat un apostol, alaturi de cei 12 (Fap. 14:14; vezi si Gal. 2:7-9). Pentru ca Barnaba il cunostea foarte bine pe Saul din Tars (era edificat in ceea ce priveste convertirea lui, chemarea pe care a primit-o de la Dumnezeu, marturia sa in Damasc, desigur si faptul ca primise direct de la Domnul Isus Cristos Evanghelia care trebuia vestita neamurilor – Gal. 1:15-17), a acceptat sa-si foloseasca prestigiul si autoritatea de care se bucura in Biserica pentru a-l recomanda pe Saul.

I-a fost alaturi, implicandu-l in lucrarea Bisericii din Antiohia

Cand s-a infiintat Biserica din Antiohia, dintre neamuri, Barnaba a fost trimis de Biserica din Ierusalim in aceasta zona geografica pentru a vedea ce lucrare s-a facut aici. Barnaba era un apostol (trimis) al Bisericii din Ierusalim si, cu prestigiul si cu autoritatea-i cunoscute, el putea sa inteleaga foarte bine daca lucrarea era de la Dumnezeu sau nu. Barnaba a constatat ca este o lucrare veritabila a harului lui Dumnezeu (11:23). Nu doar ca s-a bucurat de acest lucru dar i-a si indemnata te toti „sa ramana cu inima hotarata alipiti de Domnul”. Mai mult decat atat, Barnaba a contribuit la consolidarea spirituala a Bisericii din Antiohia. In acest sens, el si-a adus aminte de Saul din Tars si s-a dus sa-l caute pentru a-l aduce in Antiohia. Barnaba a considerat ca omul cel mai potrivit pentru o asemenea lucrare nu este altul decat Saul. Ni se spune

ca Barnaba a luat parte impreuna cu Saul la adunarile Bisericii timp de un an de zile (11:25-26). In acest timp cei doi oameni ai lui Dumnezeu s-au implicat in invatarea multor oameni din Antiohia. I-au consolidat pe acestia in Cuvantul lui Dumnezeu. Barnaba a fost omul care l-a implicat pe Saul in lucrarea din Biserica din Antiohia. Nu numai ca l-a implicat in lucrare, dar l-a si insotit in lucrare, fiindu-i alaturi.

[I-a fost alaturi in lucrarea misionara printre neamuri](#)

Biserica din Antiohia si-a extins lucrarea misionara. A devenit un al 2-lea centru misionar, dupa cel din Ierusalim; un centru misionar printre neamuri. Duhul Domnului a cerut bisericii sa puna deoparte cativa oameni pentru ducerea Evangheliei la neamuri. Oamenii care au fost desemnati pentru aceasta lucrare au fost Barnaba si Saul (13:1-4). Astfel s-a inceput prima calatorie misionara printre neamuri (vezi Fap. 13-14). Dupa un timp Pavel devine conducatorul lucrarii lui Dumnezeu printre neamuri. Barnaba nu se supara, ci din contra, accepta voia lui Dumnezeu. Barnaba accepta sa-i fie alaturi lui Pavel in tot ceea ce el face in numele Domnului. Barnaba a stiut sa colaboreze cu Pavel, sub conducerea lui, chiar daca Barnaba a plecat in misiune ca si lider de misiune. Barnaba l-a sprijinit in totalitate pe Pavel in lucrarea la care Domnul l-a chemat pe el.

2. Alaturi de credinciosii din Antiohia

Biserica din Antiohia a aparut foarte firav. Ni se spune ca intre cei care s-au imprastiat din cauza prigonirii declansate in Ierusalim si care vesteau Cuvantul numai iudeilor (in Fenicia, Cipru si Antiohia), s-au gasit cativa care au predicat in Antiohia Evanghelia Domnului Isus si grecilor (11:19-20). Mana Domnului era cu acesti vestitori ai Evangheliei si succesul a fost extraordinar: un mare numar de oameni au fost convertiti (11:21). A aparut astfel aceasta Biserica intre neamuri, in Antiohia. Pentru ca vestea despre ei a ajuns pana la Ierusalim, a fost trimis Barnaba in Antiohia pentru a analiza ce se intampla. Barnaba nu se multumeste doar sa constate cum stau lucrurile aici, ci el, se implica in lucrarea acestei Biserici. El face cateva lucruri:

[- In primul rand, Barnaba constata lucrarea harului lui Dumnezeu](#) (11:23).

El nu este interesat de metodele de evanghelizare folosite, de oamenii care au predicat aici, de mandatul lor, etc. El se uita la ce si cum a lucrat Dumnezeu aici. El vede harul lui Dumnezeu la lucru. Pentru Barnaba aceasta este important. De aceea el s-a bucurat si i-a indemnata pe toti „sa ramana cu inima hotarata alipiti de Domnul” (11:23). Aceasta atitudine garanteaza, pentru Barnaba, succesul lucrarii spirituale.

[- Apoi, Barnaba decide sa se implice in consolidarea lucrarii lui Dumnezeu din Antiohia.](#) Predica Cuvantul si ii invata Cuvantul lui Dumnezeu (11:24). Indemnarea catre ei de a ramane cu inima hotarata alipiti de Domnul (23) presupune o lucrare de consolidare a fiecarui credincios de aici in

Evanghelie. Consolidarea credinței credincioșilor constituie premiza pentru extinderea Bisericii, pentru lucrarea de evanghelizare.

- Mai mult, Barnaba l-a găsit și l-a adus în această Biserică pe Saul din Tars. Barnaba îi stia chemarea din partea lui Dumnezeu și de asemenea valoarea sa spirituală. Aducându-l în Antiohia pe Pavel, Barnaba a făcut echipa cu el și timp de un an de zile i-a consolidat serios în Cuvântul lui Dumnezeu. Biserica a crescut, dar și marturia ei s-a dezvoltat: toți din Antiohia i-a denumit pe credincioși „crestini”. Denumirea nu este doar definiție a lor ci și o apreciere pozitivă față de ei. Crestinii au devenit foarte cunoscuți prin marturia lor creștină.

-Barnaba are planuri, prin harul Domnului, și mai mari, alături de Pavel. La întoarcere din Ierusalim, este luat și Ioan Marcu (12:25). Este clar că s-a dorit extinderea lucrării de misiune a bisericii din Antiohia. Așa ca slujitorii Bisericii, stand în post și rugăciune, primesc o viziune misionară între neamuri. Barnaba și Saul sunt trimiși de Duhul Sfânt, de Biserică în lumea neamurilor (13:1-4) și astfel, au început campaniile misionare ale Bisericii din Antiohia în tot imperiul Roman. Prin 3 călătorii misionare Evanghelia a convertit mulți oameni și au apărut multe Biserici în lume. Putem spune că Biserică din Antiohia, prin lucrarea inițiată de Barnaba, a devenit al 2-lea centru misionar după Ierusalim.

3. Alături de Ioan Marcu

Ioan Marcu a fost varul lui Barnaba (Col. 4:10). Se pare că Ioan Marcu a fost apropiat de cercul ucenicilor lui Isus (Mc. 14:51-52), probabil fiul unei iudeice bogate și credincioase Domnului. Deci de tânăr este atașat Domnului și conf. 1 Pet. 5:13 a fost convertit prin propovăduirea lui Petru. Este tot ceea ce știm despre Ioan Marcu. Mai știm că Barnaba l-a luat pe Ioan Marcu cu el din Ierusalim să vină în Antiohia pentru a-l ajuta în lucrarea de misiune (vezi Fap.13). Pentru Ioan Marcu, misiunea alături de Barnaba și Pavel în alte ținuturi reprezenta un cadru excelent de formare în slujire. Plus că Ioan Marcu beneficia de niște dascăli de excepție. Asadar, Barnaba s-a preocupat pentru formarea și echiparea în vederea lucrării lui Dumnezeu, prin implicare efectivă. Ioan Marcu a avut un cadru potrivit de slujire (călătoriile misionare), a avut oameni deosebiți de la care putea învăța foarte mult (Barnaba și Saul), a avut în același timp și un cadru excelent de formare (în caracter, în cunoștințe și în abilități de slujire).

Rezultatele implicării lui în viața lui Ioan Marcu s-au văzut mai târziu. Ioan Marcu a ajuns util chiar și lui Pavel (Filimon 23-24; Col. 4:10; 2 Tim. 4:11). În plus, el a colaborat foarte aproape cu apostolul Petru (1 Pet. 5:13) și, de asemenea, el a scris Evanghelia care-i poartă numele (unii spun că este prima Evangheliă scrisă, dintre cele patru), Evangheliă care a reprezentat marturia lui Petru. La aceasta l-a chemat Domnul pe Ioan

Marcu si el a avut nevoie de un Barnaba care sa-i acorde credit si sa se ocupe in mod special de el.

Concluzii

Barnaba, omul care a incurajat pe altii, a fost un om exceptional al lui Dumnezeu. El a fost omul din spatele altora, omul care i-a lansat pe altii in lucrarea lui Dumnezeu.

Barnaba i-a fost alaturi lui Pavel si, prin sustinerea sa, Pavel a ajuns marele apostol al neamurilor. Barnaba a acceptat sa fie in plan secund tocmai ca Pavel sa lucreze la dimensiunea pe care Dumnezeu i-a dat-o in lucrarea la care l-a chemat.

Barnaba a fost alaturi de Biserica din Antiohia si, prin harul lui Dumnezeu, implicarea lui in lucrarea Bisericii a condus la o extindere a lucrarii spirituale, nebanuite la inceput. Barnaba a stiut sa se bazeze pe harul si lucrarea lui Dumnezeu pentru ca El, sa se manifeste prin lucrarea Lui in Biserica.

Barnaba a fost alaturi si de Ioan Marcu. Desi Ioan Marcu s-a demonstrat la inceput nepotrivit pentru lucrarea lui Dumnezeu, Barnaba a vazut in el ceea ce urma sa devina el in viitor, prin lucrarea harului Sau in el.

Putem spune ca a meritat ca Barnaba sa se implice in lucrarea lui Dumnezeu in felul in care el s-a implicat. Rezultatele faptului ca a stat alaturi de acesti oameni, sustinandu-i cu jertfa si dragoste, au fost exceptionale – lucrarea impresionanta a lui Pavel, extinderea lucrarii misionare a Bisericii din Antiohia, lucrarea lui Ioan Marcu.

Merita oare sa ne investim in altii? Merita sa fim alaturi de altii care la inceput par a fi fara viitor? Cand privim la Barnaba putem spune ca merita. Cand, ca si Barnaba, ne uitam la ce planuri are Dumnezeu cu cei care in acest moment nu par a fi oameni de valoare, atunci intr-adevar merita sa ne investim in altii. Dumnezeu, in harul Sau, poate face lucrari mari prin cei care se pun in totalitate la dispozitia Lui.

Silviu Hangea